

নাৰেশ্বৰ নিৰাসী ব্ৰহ্মলীন মহাৰাজশ্ৰী ৰংগ অৰধুত কৃত

দত্ত-বাৰনী

জয় যোগীশ্বৰ দত্ত দয়া! তুংজ এক জগমাং প্ৰতিপা;
অত্ৰানসূয়া কৰী নিমিত্ত, প্ৰগটযো জগকাৰণ নিশ্চিত.

ব্ৰহ্মাহৰিহৰনো অৰত্ৰ, শৰণাগতনো তাৰণহাৰ;
অংতৰামী সৎ চিৎ সুখ, বহাৰ সদ্গুৰু দ্বিভুজ সুমুখ.

ঝো অন্নপূৰণা কৰ মাংহ, শাংতি কংডল কৰ সোহায;
কযাংয চতুৰভুজ ষড্ভুজ সাৰ, অনংতবাহ তুং নিৰধাৰ. ৬

আৰেযা শৰণে বা অজাণ; উঠ দিগংবৰ, চালা প্ৰাণ!
সুণী অৰজুন কেরো সাদ, বীৰ্যো পুৰেৰ তুং সাক্ষাং;

দিধী ঋদ্ধি সিদ্ধি অপাৰ, অংতে মুক্তি মহাপদ সাৰ.
কীধো আজো কেম বিলংব ? তুজ বিণ মুজনে না আলংব!! ১০

বিশুশৰম দ্বিৰজ তাৰো এম, জম্যো শ্ৰাদ্ধমাং দেধী প্ৰেম.
জংভ দৈতথী ত্ৰাস্যা দেৰ, কীধী মেহৰ তেং তাং ততখেৰ;

বিস্তাৰী মাযা দিতিসুত ইন্দ্ৰকৰে হণাৰেযা তুৰত.
এৰী লীলা কংই কংই শৰব, কীধী বৰণবে কো তে সৰব? ১৪

দোডো আয়ু সুতনে কাম, কীধো এনে তেং নিষ্ণাম;
বোধ্যা যদু নে পৰশুৰাম, সাধ্যদেৰ প্ৰহ্লাদ অকাম.

এৰী তাৰী কৃপা অগাধ! কেম সুণে না মাৰো সাদ?
দোড, অংত না দেখ অনংত! মা কৰ অধৰচ শিশুনো অংত!!

জোই দ্বিৰজস্বত্ৰী কেরো স্নেহ, খযো পুত্ৰ তুং নিঃসংদেহ;
স্মৰত্ৰগামী কলিতাৰ কৃপা! তাৰো ধোবী ছেক গমাৰ.

পেটপীডথী তাৰো বিপ্ৰ, ব্ৰাহ্মণশেঠ উগাৰো ক্ষিপ্ৰ;
কৰে কেম না মাৰী বহাৰ? জো আণীগম এক জ ৰাৰ !!

শুঙ্ক কাঠ নে আগ্যাং পত্ৰ! খযো কেম উদাসীন অত্ৰে?
জৰজৰ ৰংঘা কেরাং স্বৰপ্ন, কৰাং সফ তেং সুতনাং কৃত্ৰম.

কৰী দুৰ ব্ৰাহ্মণনো কোচ, কীধা পুৰণ এনা কোড.

ৰংঘা ভেংস দুৰবী দেৰ, হৰুং দাৰিদ্ৰ্য তেং ততখেৰ. ২৬

ঝালৰ খাই বীৰ্যো এম, দীধো সুৰৰণঘট সপ্ৰেম.
ব্ৰাহ্মণস্বত্ৰীনো মৃত ভৰখাৰ, কীধো সজীৰন তেং নিৰধাৰ!

পিশাচ পীডা কীধী দুৰ, বিপ্ৰপুত্ৰ উঠাডো শূৰ;
হৰী বিপ্ৰমদ অংতজহাখ, ৰক্ষো ভক্ত ত্ৰিৰিক্ৰম তাত!! ৩০

নিমেঘমাত্ৰে তংতুক এক, পুহোংচাডো শ্ৰীশৈলে দেখ!
একীসাথে আঠ স্বৰূপ, ধৰী দেৰ বহুৰূপ অৰূপ,

সংতোষা নিজ ভক্ত সুজাত, আপী পৰচাও সাক্ষাং.
যৰনৰাজনী টা পীড, জাতপাতনী তনে ন চীড. ৩৪

ৰামকৃষ্ণৰূপে তেং এম, কীধী লীলাও কংই তেম.
তাৰাং পথখৰ গৰ্ণিকা ৰযাধ! পশুপংখী পণ তুজনে সাধ !!

অধমওধাৰণ তাৰুং নাম, গাতাং সৰে ন শাং শাং কাম !
আধি ৰযাধি উপাধি সৰব! ট স্মৰণমাত্ৰেখী শৰব! ৩৮

মুঠচোট না লাগে জাণ, পামে নৰ স্মৰণে নিৰৰাণ.
ডাকণ শাকণ ভেংসাসুৰ, ভুত পিশাচো জংদ অসুৰ

নাসে মুঠী দইনে তুৰত, দত্তধুন সাংভতাং মূৰত.
কৰী ধুপ গাএ জে এম 'দত্তবাৰনী' আ সপ্ৰেম,

সুধৰে তেনা বংনে লোক, ৰহে ন তেনে কাংযে শোক!
দাসী সিধি তেনী খায, দুঃখ দাৰিদ্ৰ্য তেনাং জায! ৪৪

বাৰন গুৰুৰাৰে নিত নেম, কৰে পাঠ বাৰন সপ্ৰেম,
যথাৰকাশে নিত্য নিয়ম, তেনে কদী ন দংডে যম.

অনেক ৰূপে এজ অভংগ, ভজতাং নডে ন মাযা-ৰংগ.
সহস্ৰ নামে নামী এক, দত্ত দিগংবৰ অসংগ ছেক!! ৪৮

বংদুং তুজনে ৰাৰংৰাৰ, বেদ শ্বাস নাৰা নিৰধাৰ!
থাকে ৰৰণৰতাং জাং শেঘ, কোণ ৰাংক হং বহুকৃতৰেঘ?

অনুভব-তৃপ্তিনো উদগাৰ, সুণী হসে তে খাশে মাৰ.
তপসী! তত্তৰমসি এ দেৰ, বোলো জয় জয় শ্ৰীগুৰুদেৰ! ৫২

অৰধুতচিংতন শ্ৰীগুৰুদেবদত্ত